

1853

CHCI JI POMLOUVATI.

Jak to už děvčátka, mající chuť ku hře, činívají, začala, když byla ještě »Malá«, hráti s »Pannou«. Od oněch dob slavila jubileum, »Pannu« přenechala slečně Veverkové, ale kdykoliv se objeví na jevišti co Markétka nebo co Julie, vypadá posud jako panenka. Není to anachronismus?

»Milá Otilie!« radila jí věrná přítelkyně a upřímná ve chrámu Thalie družka, »Donnu Dianu bys neměla hráti. Jsi na ni trochu těžká.« Chtěla tím snad říci, že by Donna Diana lépe slušela jí samé?

Čtyry roky paní Sklenářová o tom přemýšlela. Pak šla a hrála — Pucka, nejlehčího to tvora ve vzdušné říši poesie.

»Hled'te,« vytknul kdosi, »ten šotek nechodí, on se vznáší, on lítá!«

»Jak by nelítal?!« druhý vysvětlil. »Či nemají geniové křidel?«

Tak mluví o umělkyni.

A jak o ženě?

Nemluví.

ŽIVOTEM BAZAINOVÝM VINE SE — PROVAZ.
Co kejklíř dráhu svou začal na provaze, a na závěrku její opět zavadil o provaz.

Je zlosynem nejen úhlavním, nýbrž též, abych tak řekl, jenerálním. Jako nejvyšší kněz židovský na kozla kladl hříchy všech židů, tak soud na Bazaina položil poklesky všech jenerálů.

Sarkasmus osudu! Komédie na jevišti zavírává tím, že Vašek dostává Kačenu. Komédie života jak největšího hrdiny tak největšího zbabělce nebo darebáka našeho věku se skončila tímže způsobem: Napoleon I. dostal Helenu a Bazaine — Markétu.

Avšak — Vašek, je-li katolík, dostává Kačenu do smrti, a Bazaine, ač katolík, dostal Markétu pouze na dvacet let. Je tohle spravedlivé?